

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 17 de Desembre de 2017. Nº 47

TEMPS D'ESPERANÇA

Des de la mirada cristiana, l'esperança és una de les tres virtuts teològals i, per la identitat humana, una de les més arrelades per ser la que ens fa disposar a mirar sempre endavant amb la confiança d'assolir tant un bon recorregut de la vida, com de la plenitud de la mateixa enllà de la mort, gràcies a la nostra fe en Jesús: "Com jo visc , vosaltres viureu".

Cal no perdre de vista que tots els humans, en la mesura que som persones amb esperança, ens mirem o ens hem de mirar més, tot el nostre anar fent anys, com un recorregut ple de sentit i de valors, que ens fan viure amb ganes d'assolir objectius en els diferents àmbits de la vida personal i col·lectiva, que dignifiquin el convida en la societat que estem.

Ben segur que molts d'aquests objectius restaran frustrats i molts d'altres els assolirem amb satisfacció. No tots depenen de nosaltres sinó que els hem de compartir.

Estem vivint una situació en la nostra nació catalana complexa i difícil. Lo primer és veritat perquè som molta gent diferent en tots els sentits que marquen la personalitat. Lo segon, és que ens ho han fet difícil, amb totes les ganes, i sembla que per un període de temps llarg. Tot plegat l'esperança d'assolir el que es vol, per part del gran nombre de persones, es fa difícil quan tantes circumstàncies es mostren contràries. Cal, però, no perdre l'oportunitat de fer avançar el carro que fa anys va arrossegant la gran esperança del nostre poble. Potser serà un altre grup del nostre col·lectiu que assolirà la meta que ens hem proposat. Si és així haurà valgut la pena treballar pel futur millor de la nostra terra.

Tenir esperança vol dir anar treballant dia rere dia amb il·lusió, amb comprensió, compartint punts de vista, dialogant amb el que poden ser raons contraposades, però amb ganes de cercar un objectiu de bé comú en la justícia i la llibertat...

En aquest context no m'aparto de considerar, també, l'esperança com a virtut fonamental de la vivència cristiana. Sabem que no és fàcil mantenir encesa aquesta flama enmig de les limitacions humanes.

No es tracte d'esperar que tot s'acabi per fer el pas a la vida eterna.

Jesús va venir al món per donar sentit nou a tota la nostra vida, mentre esperem assolir-la en la seva plenitud, prop seu, enllà de la mort. Aquesta espera ha de ser activa i demostradora del que es creu i s'espera. No val restar indiferent al que passi en el món ni no "mullar-se" en les circumstàncies que ens toquin viure en el treball pel bé de tothom. La plenitud que Jesús, en venir al món ens va anunciar, és la plenitud de l'esperança com plenitud de persona que som. Difícilment l'assolirem si ara no la transformem amb accions positives i a favor de tothom.

Mn. Joaquim Rius

La fe se ha convertido para muchos en una experiencia problemática. No saben exactamente lo que les ha sucedido estos años, pero una cosa es clara: ya no volverán a creer en lo que creyeron de niños. De todo aquello, solo quedan algunas creencias de perfil bastante borroso. Cada uno se ha ido construyendo su propio mundo interior, sin poder evitar muchas veces graves incertidumbres e interrogantes.

La mayoría de estas personas hacen su «recorrido religioso» de forma solitaria y casi secreta. ¿Con quién van a hablar de estas cosas? No hay guías ni puntos de referencia. Cada uno actúa como puede en estas cuestiones que afectan a lo más profundo del ser humano. Muchos no saben si lo que les sucede es normal o inquietante.

Los estudios del profesor de Atlanta, *James Fowler*, sobre el desarrollo de la fe, pueden ayudar a no pocos a entender mejor su propio recorrido. Al mismo tiempo, arrojan luz sobre las etapas que ha de seguir la persona para estructurar su «universo de sentido».

En los primeros estadios de la vida, el niño va asumiendo sin reflexión las creencias y valores que se le proponen. Su fe no es todavía una decisión personal. El niño va estableciendo lo que es verdadero o falso, bueno o malo, a partir de lo que le enseñan desde fuera.

Más adelante, el individuo acepta las creencias, prácticas y doctrinas de manera más reflexionada, pero siempre tal como están definidas por el grupo, la tradición o las autoridades religiosas. No se le ocurre dudar seriamente de nada. Todo es digno de fe, todo es seguro.

La crisis llega más tarde. El individuo toma conciencia de que la fe ha de ser libre y personal. Ya no se siente obligado a creer de modo tan incondicional en lo que enseña la Iglesia. Poco a poco comienza a relativizar ciertas cosas y a seleccionar otras. Su mundo religioso se modifica y hasta se resquebraja. No todo responde a un deseo de autenticidad mayor. Está también la frivolidad y las incoherencias.

Todo puede quedar ahí. Pero el individuo puede también seguir ensanchando su universo interior. Si se abre sinceramente a Dios y lo busca en las zonas más profundas de su ser, puede brotar una fe nueva. El amor de Dios, creído y acogido con humildad, da un sentido más hondo a todo. La persona conoce una coherencia interior más armoniosa. Las dudas no son un obstáculo. El individuo intuye ahora el valor último que encierran prácticas y símbolos antes criticados. Se despierta de nuevo la comunicación con Dios. La persona vive en comunión con todo lo bueno que hay en el mundo y se siente llamada a amar y proteger la vida.

Lo decisivo es siempre hacer en nosotros un lugar real a Dios. De ahí la importancia de escuchar la llamada del Profeta: «*Preparad el camino del Señor.*». Este camino hemos de abrirlo en lo íntimo de nuestro corazón.

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:16	20h.	
DIUMENGE:17	11h. 13h.	Jaume Cartró Vives; Gemma Cartró Campamá difunts família Junquera-Ezquerria; Joaquim, Maria, Nicolás i Felisa.
DILLUNS:18	20h.	difunts família Bosch- Rosell
DIMARTS:19	20h.	CELEBRACIO COMUNITÀRIA DE LA PENITENCIA
DIMECRES:20	20h.	Lelio Mateo.
DIJOUS:21	20h.	difunts família Bosch- Piquet
DIVENDRES:22	20h.	Esposos Jaume Amor i Roser Sagués
DISSABTE:23	20h.	
DIUMENGE:24	11h. 19h. 24h.	Joaquim, María, Nicolás i Felisa. MISSA FAMILIAR DE NADAL MISSA DEL GALL

CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DE LA PENITÈNCIA

La farem dimarts, dia 19 de Desembre, a les 20 h.
Aprofitem l'oportunitat i preparem-nos-hi amb tota sinceritat.

PASTORAL DE LA SALUT

El dijous vinent, dia 21, farem la visita a la residència "Vitalia", i Jesús, amb l'eucaristia, s'hi farà present, per a poder celebrar amb joia, el sentit del Nadal: "Déu amb nosaltres".

CONDOLENÇA

La donem a la família de Na Delia Rodríguez García; Valentina Solana Moreno. Desitgem que les difuntes gaudeixin de la Vida per sempre, a la casa del Pare.

CONCERT DE GOSPEL

El proper dissabte, dia 23, a les 21h. concert de Gospel, a l'església parroquial, **aportació mínima de 3€**, serà a benefici de Càritas.

**AQUEST DIUMENGE, COL-LECTA
A FAVOR DE CÀRITAS DIOCESANA**

